

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Bárvarth Gyula
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Nő az élet harczában.

Lehet, hogy a modern haladás el-
lenségének fognak bennünket ezért a
cikkért nevezni, de mi azért mégis ki-
mondjuk őszintén, hogy nem rajon-
gunk a nők emancipációjáért. Mert ab-
ban a pillanatban, amidőn a nőknek
a férfiakéval egyenlő jogokat és köte-
lességeket adunk, elvontuk őket ere-
deti természetes hivatásuktól és bol-
dogtalanokká tesszük őket, de a férfi-
akat és gyermekeinket is.

A nő testileg és szellemileg gyön-
gőbb a férfinál. A csontjai vékonyab-
bak, az agyveleje könnyebb, akarateré-
je, fantáziája, idealizmusa szűkebb kor-
látok közé van szorítva. Ez tény, me-
lyet az emberiség története és fejlődé-
se a legmesszebb menőre igazol. Tu-
dom, hogy sokan lesznek a tisztelt ol-
vasók közül, akik e kijelentésért mo-
gorva, maradi embernek fogják e sorok
íróját deklarálni, holott az illető fiatal
és teljes odaadással van a női nem
iránt. De meg van az ítélete arról, hogy
vége a családi boldogságnak, a nyugodt
és kényelmes együttlétnek, a házaspá-
rok lelki harmóniájának ott, ahol az

asszony kint küzd az élettel s férjével
vállelve keresi a kenyeret reggeltől es-
tig tartó munka között.

Az asszony hivatása az anyaság
és csakis az anyaság. Ez a természet
törvénye, amely parancsol mindenk
felett; s minél inkább eltávolodik va-
lamely kulturnép a természeti törvény-
től, annál inkább sülyed erkölcsiében
s hazát alkotó képességeiben. A nő az
élet harczában csak a legeslegközélet-
szerűbb mértékig tud érvényesülni, is-
kolában, irodában, műhelyben s egye-
bütt csak a szürke napszámos munkát
végzi. E munkában teste elhervad, szí-
nes lelke megfakul, kivesz belőle az
anyai s háziasszonyi hivatás iránt va-
ló érzék, elhidegül a gyermekei s csa-
ládi tűzhely iránt. Férjében nem az
élettársát, hanem munkástársát látja s
mert reggeltől estéig idegenek között
kenyeret keres, otthonától elszokik s
azt a kellő mértékben meg nem be-
csüli.

Ilyen a kenyerét kereső asszony.
Se magának, se férjének, sem gyerme-
keinek nem telik öröme abban, hogy
ő is dolgozik pénzért. Igaz, munkájá-
val emeli a család anyagi jobblétét, de
ezzel nem ér fel a feldult családi élet,

a gyermekek nevelésének elhanyagolása.

Még ridegebb a sorsa a leánynak,
aki a megélhetésért dolgozik s nem
megy férjhez. Elszárad, elfakul, ha tisz-
tességes; tilos utakra téved, ha mégis
ki akarja venni részét az élet öröme-
iből. S ezt rossz néven sem lehet tőle
venni. Éppen úgy, mint a színésznő,
a leánynak maradt hivatalnoknő, vagy
egyéb alkalmazott is egészen más el-
bírálat alá kell hogy essék a szív és
a vér dolgában. Annak a társadalom-
nak, amely a leányt kikergeti az élet
harczába s nem tud neki férjet juttat-
ni, nincs joga ahhoz, hogy vele szem-
ben föltétlen erényesség megkövetelé-
sének álláspontjára helyezkedjék, mert
ez barbár, igazságtalan, embertelen kö-
velelés lenne. Ha a társadalom szemet
tud hunyni azelőtt, hogy a férjhez men-
ni nem tudó vagy nem akaró nő el-
árassza a hivatalokat, üzleteket, mű-
helyeket s fele áron dolgozván, kiszor-
ítsa onnan a férfiakat, akkor nem sza-
bad megütköznie azon, ha a magára
maradt nő nemcsak a munkából, de
az élvezetből is ki akarja venni a ma-
ga részét.

S itt jutottunk el arra a magas-
latra, amelyről tisztán láthatjuk, micso-

Van egy dalom . . .

Van egy dalom . . .
S a hányszor olvasod,
Szemedben, édes,
Forró köny ragyog.

Nem beszél a dal
Ambár semmi másról,
Csak egy piczike.
Egynapos babáról.

A ki jött hozzánk
Egy bus éjszakába
S örömet hozott,
Hsijnalhasadásra!

Ki oly derülté
Tette reggelünk,
Milyen derős még
Sohse volt nekünk!

S bár hideg télen
Csillogott a hó,
Nálunk tavasz volt,
Szép és ragyogó!

Tavasz volt, habár
Egy nap is csupán —
S a baba elment
Aznap délután.

Úgy ment, a hogy jött,
Angyalszárnyakon . . .
S mi megsirattuk,
Édes angyalom.

Övé egy dalom . . .
S mikor olvasod,
Szemedben mindig
Forró köny ragyog.

Egy dal és egy köny
Az anya szemébe:
Kinek van ennél szebb
És drágább emléke?!

Honthy István.

Öreg honvédek.

Irta: Krudy Gyula.

Az én nagyapám bakancsos volt és a
komáromi matrónák még ma is emlegetik,
hogy híres táncos volt. Az ágyugolyók rep-
kedtek a várba, a várparancsnok pedig bált
rendezett a sáncok tetején. Ott táncoltak a
komáromi lányok a várvédő honvédekkel.

Estefelé, ha elfáradt már a nagyapó a
német teremtetkezésében, ami egész nap hal-
latszik szájából, leül az ambitusra és erősen
szívarozik. Sörtés, rövidre nyírott hajú fejé-
re kackiásan csapja fel az aranyrojtos házi-
sapkát és keresztbe veti a lábát. A bajusza
most is inkább barna mint fehér és szeret
a lányokról, menyecskekről beszélni, akiket
napközben látott.

— Hát a Tercsi?

Női és Férfi Divatáruház!

Nagy Karácsonyi Vásár
Mélyen leszállított árak.

HEISLER FERENCZ és TÁRSA divatáruháza a Békához SZIGETVÁROTT.

Olvassa figyelemmel hirdetésünket.

Pontos kiszolgálás!

Olcsó árak!

da teneketlen erkölcstelenségnek mo-csara lesz az a társadalom, amelyben a nő teljesen egyenrangú lesz a férfival, hasonló jogokkal és kötelességekkel.

A természet ereje köti le a nőt az asszonyi állapothoz, az anyasághoz s mihelyt ettől a társadalom eltér, be-következik egy természetellenes állapot, tele bünnel és ridegséggel. A nőemán-cipációk bajnokai félrevezetik a világot, amely a modernség ostyájába gön-gyölt mérges pirulát mohón veszi be.

Halad s haladnia is kell az em-beriségnek, de nem helytelen irányban. A természetes alap, melyen a mi őse-ink is éltek, az egyedüli alap, amely az emberiség jövőjét biztosítja. A nők egyenjogúsításával eltérnénk ettől az alaptól s megrontanánk a világot. A férfi erősebb és durvább: az övé a küzdelem. A nő a gyengébb, a fino-mabb: az övé a családi tűzhely. A ki-vételek csak megerősítik e tétel igaz-ságát.

Községi mézárszék.

— Értekezlet a husárok miatt. —

Az előljárást mint tudjuk, ma (vasár-
nap) délelőtt 10 órára a városház tanács-
teremben tartandó értekezletre hívta meg a kö-
zönséget.

Az értekezlet tárgya a már valóban
tarthatatlan husár mizeriák miatt, a községi
mészárszék felállítására.

Bizony üdvös dolog lenne, ha elhatá-
roznák a mézárszék felállítását. Sőt mi-
több a folytonos és általános panasz, mely
a nehéz megélhetési viszonyokról bug fül-
lünkbe, a mézárosok kapzsisága folytán, bi-
zony szükségessé teszi a mézárszék felállí-
tását.

Vizsont a panaszkodó közönség figyel-

mebe ajánljuk a következőket:

Nevezetesen, minthogy ezen mézár-
szék felállítása a közönség érdekét van hi-
vatva szolgálni, ennél fogva erkölcsi garantiát
kíván arra nézve, hogy ha ezen mézárszék
fel lesz állítva, akkor a fogyasztó közönség
a husszükségletét onnét fedezze — sőt még
az esetben se hagyja cserben a várost, ha
a mézárosok a hus árát esetleg bosszúból
lejobb szállítanak, mint a mennyiért azt a
községi mézárszékben árulják.

Az előljárást mint tudjuk az,
hogy pályázatot hirdet egy mézáros szer-
ződtetésére, — akivel szemben kiköti, hogy
a husárakat havonként előre az előljárást
fogja megállapítani. A szerződő mézárosnak
a város ingyen ad mézárszék helyiséget és
jégverem helyet. A szerződő mézáros pe-
dig cautiót tartozik letenni.

Ezek képeznék nagyjából holnap az
értekezleten megbeszélendő főbb pontokat,
melyek után természetesen az apróbb rész-
letkérdéseket is meg kell jól vitatni és meg-
fontolva cselekedni.

Reméljük, hogy úgy az értekezlet, mint
a képviselőtestület az előljárást javaslatát
örömmel fogja elfogadni.

Az ál-szerzetes.

Szücs Tancsi papi ruhában.

— A meggyöntatott helesfaiak. —

A szomszédos Baranyából, Helesfa kö-
zségből jön a hír, hogy egy papi ruhába öl-
tözött csavargó végig gyöntatta és végig
pumpolta a községet.

As első híradásra az alszerzetes nevé-
t nem tudták megmondani, csak annyit, hogy
szigetvári ő, a dicső. Mi pedig nem sokat
gondolkoztunk, hanem mindjárt kitaláltuk,
hogy nem lehet más, mint Kovács (Szücs)
Tancsi ur, ki nemrég szabadult ki a fogházból.

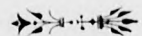
Szücs Tancsi, ki már túlhaladta az 50
évet, egy megátalkodott gonosz esont, ki

többet van bezárva min szabadon, hát a
minapában is egy új stiklivel szaporította
hunczutságaiak számát. Ugyanis a bükkös-
di plebánia folyosójáról berugott állapotban
ellopott 1 karinget, 1 fehér kehely ruhát, 1
stólat, 1 ostyatartó zacskót, 1 drb. olajtartó
kannát, 1 szentségtartó szelenczét, 1 kendőt
és 1 imakönyvet. Legelső dolga volt a hely-
színéről elmenekülni s a közeli Helesfa kö-
zségbe sietni, ahol a könnyen hívő nép előtt
teljes ornatusban jelent meg és Józsefrendi
bajuszos barátjának mondotta magát, aki mesz-
sziről jött, hogy a híveket föloldozza a bün
alól.

Az emberek áhitattal eltelve várták a
szent egyházférfiut, aki mindehová betért,
hogy a hit igéivel vigaszt csepegtessen a
szenvedő lelkekbe. Nemcsak meggyöntatta
és megáldoztatta a jámbor helesfaiakat, de
mindjárt az utolsó kenetet is föladta nekik,
— mert ugymond őt — úgy sem látják töb-
bé a földi életben. Mindezt egy pár kraj-
cárért tette a derék szerzetes, ki illő díja-
zásért megáldott mindenkit, — a többek
között egy hitelent is, ki már 20 éve hogy
nem gyönt, megtérített.

A Józsefrendi misszionáriusnak nem le-
hetett ellent állni, oly szépen prédikált. A
nép vakon hit a bitangnak, kiről az a hit
terjedt el, hogy Isten küldötte.

De az isteni küldetésnek csakhamar
vége lön, mert azok az istentagadó esendő-
rök nem akartak, hinni a jámbor szerzetes-
nek, hanem amint újból berugott, letartózt-
tatták és ekkor derült ki minden, ugyahogy
fent megirtuk. Szücs Tancsit városunk dicső
szülöttét, az újdonsült tisztelendő urat párt-
fogásába vette a esendőrség és a lopott
kegyszereket elkobozták tőle. Ő pedig most
a szt.-lőrinczi járásbírósg börtönében végzi
szent elmékedését és várja a karácsony
ünnepét. A jó helyesfaiaktól pedig nem tu-
nácsos megkérdezni, hogy mikor gyöntak
utóljára?

— Hát a Böske?

— Hát Marinka, a kékszemű?

Igy megy ez este, és ha valaki tudja
a falusi menyecskékről, lányokról szóló plety-
kákat, az nagyapó. De Sükei is tudja a nyu-
galmazott tanító.

Sükei estefelé előballag a nagy akácfa
alól — mintha egy árnyék lapitana a ho-
mályban, egy kutyáé, vagy egy macskáé —
és leül az ámbitus lépcsőjére. Oda ahová
már nem ér el a lámpa világossága. Ott ül
összegörnyedve és ha hirtelen megfordítja a
fejét egy pillanatra, megvillan szürke üstöke,
és égő, szurokszinű szeme a sötétségben.

Nem is igen köszön, midőn érkezik,
nagyapó se nagyon veszi észre. Ha már na-
gyon beesteledett, a nagy fák eltűnnek az
udvar végében és csupán suttogásokat hal-
lani, nagyapó felemeli a fejét:

— Itt van Sükei?

Egy tompa hang, mely mintha hordó-
ból jönne felel a sötétségből:

— Itt volnék,

Erre nem szól többet nagyapó. Erősen
szivározik és mereven néz a lámpafénybe.
Mert tudni kell, hogy Sükei, a nyugalmazott
tanító egykor, a nagy időkben kém volt.
Igaz, hogy nem az ellenség kéme, de mégis
egy kém nem sok tisztességet érdemel egy
viléz bakancsos kapitánytól. Ha Sükei nem
ült az ámbitus végében — esett az eső,
vagy hideg szél rázta a fákat — nagyapó
megsimogatta a homlokát és nyugtalankodva
nézett arra felé, ahol Sükei ülni szokott.

— Hol jár az az ember? — kérde-
te és megenyhült a hangja. — Hol jár a
szerencsétlen? Nem hallottátok, hogy beteg-
tán? Jó volna, ha valaki megnézné: él e

még?

Aztán elgondolkozva mormogta magá-
ban:

— Mintha ma is látnám Sükeit a sző-
kött barátot, Egy nagy nagy esernyő volt a
kezeben, szakadt a zápor és lihegve jött a
sáros országúton Komárom felé. Megszóli-
tom: Megállj, ki vagy? Sükei vagyok, hang-
zott a felelet. Erre tovább bocsátottuk a vár
felé, mert Sükeinek szabad bejárása volt
mindenhová. Előtte meg nyílt minden ajtó.
Ha éjjel érkezett, felköltöttek kedvéért a fő-
vezért, mert Sükeinek mindig sürgős fontos
mondanivalója volt. Azt mondják az eser-
nyője nyele lyukas volt és ott hordozta je-
lentéseit az ország egyik szélétől a másik-
ig... Hányszor akarták föbe löni, hány-
szor szökött meg! A jó Isten tudná csak.
De mégis csak kém volt... Valahol egy

Mindenkit érdekel tudni, hogy Nyakkendő újdonságok óriási választékban puha és kemény
mellü férfi ingek gyapju és pamut harisnyák, kötött és bőr bél eltkesztyűk
vadász harisnyák és vadász kabátok eső ernyők féfiak és hölgyek részére.

Jäger ingek és nadrágok minden elképzelhető árban a legna-
gyobb választékban megérkeztek.

KEMÉNY MÓR Pécs (korzó.)

Minden küldemény mely 10 korig, terjed, portómentesen szállítatik.

H I R E K.

— **Advent.** Kicsiny távolságból int felénk a Megváltó, az idők telje, Egykor 2000 évvel ezelőtt is a lelkek, szívek meghasonlásának sűrű ködhomályába volt borulva a világ. Ma sincs világosabb a lelkek életében. Az elektromos, fény pompázó ragyogásában alig veszik már észre a bellehemmi istálló félhemályát. A tagadás szelleme minden ékességétől a vigasztaló jelenségétől meg akarja fosztani azt a kis hajlékot, melyből egyedül származott ennek a világnak minden boldogsága. A kétely szörnyű kigyója ül a tudomány, a művészet, a munka, az egész társadalmi és politikai élet felett. Ma is „Szabadító“-t várunk. A lelkek igaz szabadságának isteni vezérét. Halszik már az adventi Roráték hangjainak szava. Kövessük az ércnyelvek hívását s tárjuk ki szíveinket a menyei „Szabadító“ előtt.

A Somogy megyei gazdasági egyesület választmányja f. hó 13-án délelőtt 11 órakor Kaposváron a vármegye székházának kistermében ülést tart.

— **Késelő gyermekek.** Alvidéki tudósítónk a következő esetet írja: Valóban kétségbeesztő a haladás a gonoszított és erkölcsi züllés terén. Különösen a vadállati kegyetlenség, a brutális vérszomj, már a gyermekek közt is elharapodzott. Máskor még játszottak és ugráltak a 10—12 éves fiúk, ma pedig a népnevelés dicsőségére, — pipáznak és bieskáznak a haszontalan kölykök, mint ezt az alábbi eset is mutatja: Szt. Borbás község sáros utcáján az idő alatt míg a 13-éves *Borbás Márkó* pipára akart gyújtani, társa a 11 éves *Gorjanac György* tréfából egy darab sárral arczán megdobta. Ezt a sarat pedig vérrel mosta le a 13 éves suhanc, mert pajtását elesípte és zsebkésével alaposan összeszurkálta.

nagy láda pénze volt elrejtve, amit kémléleért kapott. Egy szép napon ellopták tőle a pénzt és Sükei itt maradt tanítónak. Ugyan nem láttatok Sükeit?

De elmúlt az eső másnapra és az ambientuson egyszerre ott ült Sükei, mint egy árnyék. Igen kis, fonnyadt öreg volt, olyan amilyenek gyermekkorunkban a törpéket képzeljük. Összegörnyedve, lehajtott fejjel ült a kövön és félszemmel leste nagyapót.

Egy este megszólalt a sötétből:

— Tekintetes százados ur, volna valami mondani valóm, kezdte tompán, fáradt hangon.

Nagyapó csodálkozva emelte föl a fejét. Vajjon mi mondani valója lehet Sükeinek, a kémnek?

Sükei folytatta:

Azt akarom mondani, hogy én nem vagyok bevéve az öreg honvédek közé. Itt van Kovács János, az asztalos, Suhajda a molnár és még többen, akik mind öreg honvédek, kapnak segítséget, amit az adóhivatal kiírat. Rám is férne az a pár forint, mert már nagyon öreg vagyok. Tekintetes ur csinálja meg ezt a dolgot.

Nagyapónak sötétvörös lett az arca:

— Sükei, megbolondult maga! A harcosok közé akarja fölvetni magát, amikor nem volt harcos? Hogy merészel ilyesmit kerülni?

Sükei sokáig hallgatott, majd tompa,

— **Tolvajok a plebánián** Mint tudósítónk írja: A héten *Vesztergom* János nemet-ujfalusi plebánzs irodájába eddig ismeretlen tettesek betörték és a zárt szekrényt felfeszítették, melyből 100 korona készpénzt elloptak. A csendőrség nyomozza a betörőket.

— **A József főherceg Szanatorium Egyesület igazgatósági** ülése nagy érdeklődéssel folyt le különösen a vidék volt szépen képviselve és a mi vidékünk is. Reánk igen fontos ez az elhatározás, hogy miután az egyesület már jövőre megnyitja száz betegre népszanatoriumát, azonnal hozzáfog a második, az Augasztla nevet viselő sanatorium építéséhez s egyúttal lehetővé teszi, hogy a dél-franciaországi rendszerű tüdőbetegeket gyógyító koloniák létesüljenek az ország több helyén. Természetes, hogy az egyesületnek arra az álláspontra kell helyezkednie, hogy ott létesít gyógyító intézményeket, a hol a legnagyobb érdeklődést tapasztalja. Mivel pedig mi a magunk erejére hagyatva sohasem tudjuk a magunk betegeinek szolgáló gyógyítóházakat létesíteni: teljes erővel ezt a központi és agilis egyesületet kell támogatni. Az egész országban szokatlan nagy lendülettel szervezik az egyesület bizottságait, a mi kérő szavunk lehetetlen, hogy teljesen hatástalanul hangozzék el arra nézve hogy minden erővel seregeljünk a népmenő cél sikere érdekében munkára. Különösen áldottszívű hölgyeink segítségét várjuk. Örömmel jegyezzük föl, hogy már is hallottuk azt a tervet, hogy városunkban és vidékén a József Kir. Herceg Szanatorium egyesület javára — műkedvelői előadást, mulatságot fognak rendezni. Jól esik tudnunk, hogy a mostani zavaros napokban is az emberszeretletnek hívását megértik a jószívek.

— **A határrendőrségi kinevezések** egyelőre elmaradnak. A kormány január 1-én szándékozott az új intézményt életbe léptetni erről azonban előreláthatólag kénytelen lesz lemondani, hogy mikor kerülhet a kinevezésekre a sor, teljesen bizonytalan. Közel három ezer pályázati kérvényt nyújtottak be, s most ezek várhatnak.

bús hangon megszólalt:

— Harcos nem valék, igaz, de szolgálataim nem voltak csekélyek. Az élettemmel játszottam mindig, pedig akkor még fiatal voltam. Ma már nem ér egy lyukas pitykét sem az élettem, de mégis szeretném birni egy darabig.

Nagyapót még soha sem láttam olyan haragosnak. A homlokán kidagadtak az erek, és az öklével csapdosta az asztalt.

— A német mindenét magának! Takarodjon és ne lássam többet. Hisz maga kém volt, nem honvéd. Mit akar tehát?

Sükei felemelkedett a sötétben és el-suhant.

Sokáig nem láttuk. Egyszer hirül hozták, hogy meghalt.

Nosza felugrott nagyapó. Káromkodott, majd könyezett. Ahogy lábai birták sietett a halotthoz. Sükei az ágyán feküdt, és öreg felesége sirdogált felette. Nagyapó megfogta a Sükei kezét és beszélt hozzá érthetetlen szavakat.

A temetésre pedig összehívta mind az öreg honvédeket, akik a faluban éltek. Kibontották a régi megfakult zászlót a koporsó felett és nagyapó beszédet tartott a gyülekezethez. Kedves barátom, vitéz bajtársam — így kezdte nagyapó. És egy szem sem maradt szárazon.

Tán még Sükei is könyezett örömeiben a tulvilágon.

— **Fejbe verte az ásóval** verekedés közben *Gáspár József* patosfai lakós a társát *Zsunics Istvánt*, akin súlyos sértést ejtett. Feljelentették a bíróságnál.

— **Tűzhalál.** Borzalmas esetről értesítik lapunkat. Folyó hó 3-án Merenye községben *Bata István* polgár kárára a kertjében levő két hatalmas kazal buzaszalma és bükköny takarmány, mely biztosítva nem volt, (240 kor. értékben) valószínű egy gondatlanul eldobott égő gyufától a lángok martaléka lön. A község derék lakói tulságos buzgalmat fejtettek ki az oltásnál. S többen létrákon az égő kazalok tetejére siettek, hogy vizes ponyvakkal lokalizálják a tüzet. E tulságos buzgalom és vakmerőség következtében történt, hogy *Jakab Illés* és *Lukács György* polgárok az égő kazalról a lángokba estek. *Jakab Illés*nek sikerült kimenekülni, de jobb kezén és arczán szenvedett súlyos sérüléseket. A szegény 27 éves nős *Lukács György*, azonban a legnagyobb tűzbe esett. Borzasztó látvány volt mindez. Mentésről szó sem lehetett, mert a boldogtalan ember a valószínű pokoli lángtengerből kijutni nem tudott, s isszonyu kínok közt mult ki. A tűz eloltásakor lehetett csak összesült holttetemet kihuzni a parázból. A szerencsétlen ember szomorú vége nagy részvétet keltett a községben. Ebből az az üdvös tanulság, hogy jó lenne bizony ha így télen kisé olvasgatnának a polgártársak valamit a tűzoltási szakkönyvekből, s megtanulnák, hogy a különböző tüzeseteknél miként kell eljárni, — hogyan kell oltani, — hogy sem emberben sem állatban kár ne éssék.

— **Meghívó.** A szigetvári polgári iskola szegény tanulójának segélyezésére 1905. évi december 17. vasárnap estélyt rendez. Kezdetét d. u. 5 órakor. Belépésdíj személyenként 1 korona. Fölülfizetést köszönettel fogadunk. **Az ünnepély sorrendje:** 1. Én vagyok a bojártárgyere . . . Van egy szegény kis . . . éneklő a leányifjúság. 2. A levél. (Monolog). Szavalja *Stern Emma* IV. o. t. 3. Az intézet női zenekaras. (Vig látványosság). Előadják az I. és II. oszt. növendékei. 4. Egy rózsaszál . . . Soló éneklő *Kelemen Sz.* volt növ. Én a pásztorok . . . duett, éneklők *Kelemen Sz.* és *Szommer E.* volt növendékek. 5. A nyoszolyó lány. (Monolog). Szavalja *Stern Sz. v. növ.* 6. Iskolai csendélet. Vig látványosság). Előadják a III. és IV. oszt. növendékei. 7. Tanulni kell. (Monolog). Szavalja *Kriszt Leona* IV. o. t. 8. *Uj év.* Látványos színmű. A színmű főszereplői: Év. királynő: *Bernáth Julia* IV. o. t. Tavasz: *Vargha Ilona* III. o. t. Nyár: *Schvarcz Irén* IV. o. t. Ősz: *Vargha Etel* IV. o. t. Tél: *Rosenberg Mariska* IV. o. t. Angyal: *Fabry Margit* III. o. t.

— **Reggeli látogató** (*Lopás*). Csütörtökön reggel a hajnali misére ment özv. *Kölovics Ferencz* névű helybeli öreg asszony s a szobája kulcsát egy szokott helyre tette, addig míg visszajön. Ámde a helyi viszonyokkal bizonyára ismerős alak, ezt az alkalmat kileste — s addig míg a szegény öreg a templomban imádkozott — a kulcsot elvette helyéről és a szobába hatolt, honnét 34 korona készpénzt elloptott. Az ajtót pedig ismét bezárta s a kulcsot vissza tette. A szegény kárvallott asszony csak délelőtt vette észre, hogy távollétében ily korai vendége is volt — ki meglopta.

— Vigyázz ha jön a vonat! Valóságos szállóige lett ebben az országban a vasuti serompók figyelmeztető felírása, amely most megváltozik. A hivatalos lapban hirdményt tett közzé Vörös László kereskedelemügyi miniszter s tudatja, hogy az államvasuti serompóknál alkalmazott „Vigyázz, ha jön a vonat!” jelszerű táblákat olyanokkal fogják kicserélni, amelyeken csupán „Vigyázz” jelszék lesz.

— A megcsalt férj bosszúja. „Kis kutya nagy kutya nem ugat hiába.” Ezt mondja a példabeszéd s ennek igazságát tapasztalta a napokban egy merényei atyafi is. Sárközi Pál, mert ő volt az, ki végre valahára rájött arra, hogy kedves élte párja Horváth Mária, esufosan felszarvazza. Ugy látszik Sárkőzit bántotta a dolog. Gondolta, hogy végére jár ő a sok mende-mondának s egy szép napon azzal indult el hazulról, hogy éjszakára sem tér vissza. Meg is örült ennek a kikapós, menyecske s át is hívta a szemsséből a Pál Jóska (ki még 21 éves legényke), hogy jöjjön egy kis fát hasogatni. (Né meg az uram sem lesz itthon éjszakára, — hát lesz jó vacsora is). Dictum-factum a dolog vége az lett, hogy Pál Jóska elvégezte a favágást, mogette a szép asszony főstét és úgy este 10 órakor is sötétben beszélgettek a szobában. Egyszerre csak a bodri kutya szörnyen ugat, s megkopogtatják az ajtót. A férj kért bebocsátást. És óh szörnyűség ott találta a Jóska gyereket, kit egy székhez kötözött és addig ütötte esifra ölmos botjával, míg a bíró és a kisbíró ki nem szabadították kezei közül. A menyecske tüyes volt, mert az ablakon kiugrott. A bet is a zsinog is a járásbírósnál van.

— A farsang. Az idén bőven kijut majd a mulatságból, mert Karnevál a hóbertos herceg, a csörgő sipkás harlequin 55., szóval ötvenöt napon át fog uralkodni. A farsang január 7-én kezdődik és február 27-ikéig tart. Ez eléggé hosszú idő a mulatozásra.

— Gazdátlan nyeremények. A legutóbb kiadott hivatalos kimutatás szerint a József sorsjegyeknél 18600 db. olyan nyeremény van, a melyért még nem jelentkeztek, nyilván azért, mivel e sorsjegyek tulajdonosai nem tudják, hogy sorsjegyük ki van már huzva. Így van ez a többi sorsjegynél is és mivel ezek a nyeremények elévülnek, mondhatni, hogy sok millióra menő vagyon pusztul el azért, mert a sorsjegybirtokosok nem elég gondosak, és nem jártnak megbízható sorsolási lapot. Ennélfogva, a kinek sorsjegyei és egyéb értékpapirjai vannak arra, névve rendkívül fontos egy megbízható sorsolási lapnak a jaratása. Uyenként ajánlható a „Pénzügyi Hírlap”, amelynek sorsolási mellékletét a „Pénzügyi Utmutató”-t a nagymélt. m. kir. belügyminiszter mint *teljesen megbízható szakkölönymt* a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter *mint szakértelennel és pontosan szerkesztett közlönyt* hivatalosan ajánlott. A lap előfizetői a januári számmal ingyen kapják a Pénzügyi társdai Évkönyvet, amely sok hasznos tudnivalón kívül, tartalmazza a kezdettől fogva az 1905 év végéig kihuzott, de kifizetés végett bemutatni elmulasztott sorsjegyek, kötvények és zálog levelek hiteles kimutatását úgy, hogy e könyvből bárki azonnal megláthatja, ki van-e sorsjegye huzva vagy nincs. A „Pénzügyi Hírlap”, előfizetési ára egy évre, a Pénzügyi utmutatóval és a Pénzügyi és Tőzsdei évkönyvvel együtt 5 korona, amely postautalványon küldendő be a kiadóhivatalba. VII. Kerepesi ut 44. sz.

— Műség. Bardt Ejnye be szép kis feleség van Laczi.

Férj. És hú mint az arany, barátom! Háromszor szokott már meg tőlem és visszajött mindig.

Irodalom.

— Kabakovics Andró karácsonyi levelei. Minekutána könyvvert noszogatók engemet mindenhunétu, hát goandutam: jó lesz engedni magiknak... És oazért irok meg „Karácsonyi Levelek”-et. Nem kö ám goanduni, hoagy ezek lesznek pá káposzta levelek. — Ájjá!! Néem. Mert káposzta levél csak ara jó, hogy szármátot csinájón asszony bele, oasztán megeszi zember, mint zabrakos tarisznyát ló. — Hanem ezek lesznek olyan levelek melikeket én négykezláb... vagy akarok moandani: épkezláb irtam pá: tintával. Nem árulok el hogy mi fogja lenni levelekbe, esoak moandok oanyit, hogy ki fogja el óvasni, hát oannak ha van köesvény lábába, hoasfájás derekába, vagy fogfájás nyoakába, hát oaszt mingyá kieszi fene belile. Hát ipen azért irjanak be ide soarba nevüket, oasztán zidén karácsony előtt megkapik könyvt, oasztán én meg koapok érte magiktul pénzt, vagyis 25 kroajeart doarabjátul, *mit oakkor ké fizetni, hoa kenyet markába kapi.* — Mostanék van ugyis lex-fex hát nem kö zadóba vinni pénzt, hoanem oagyák ide: „tudomány és irodalom” zoltárára, nyevolati velika!...

Karácsony tisztelettel maradok én Pécs, budaji város noember hónap.

Kabakovics Andró s. k.
pécsi poalyár és
budaji városi tervényes gyerek.

A fenti könyvet Pécsen Nagy József a Kabakovics-féle dolgok speciális írója adja ki ismét. A ki kedveli ezen mókákat, hát kellemes órákat szereszet magának, ha megrendeli. A könyv ára ezekély 50 fillér. Megrendelhető Szigetvárott Kozáry Ede könyvkereskedésében is.

GSARNOK.

Az eltűnt ékszerek.

— Egy detektiv naplójából. —

Hogy sokszor mily nehéz a kutató rendőrnek helyes nyomra akadni, ha valami lopás kiderítéséről van szó s mennyire óvatossnak kell lenni valaki gyanúsításánál is, élénken bizonyítja a következő furesa történet, melyet Timox Tibor nyugalmazott titkos rendőr beszél el a „Rendőri Lapok”-ban.

Egy unalmas őszi délután — beszél — központi felügyeleten voltam; dolog nem volt. Heverészve elmélkedem egy es más felől.

Gondolataimban egy úrnő megjelenése zavart meg. Z. doktorné volt; azt a panaszt tette, hogy az nap délután 2—4 óra között arany óráját hosszú arany nyakláncszal együtt 260 forint értékben és gyémánttal kirakott gyűrűjét 200 forint értékben ismeretlen tettes, ismeretlen módon a bezárt szobából ellopta.

A nyomozásra engem küldtek ki.

Z. né lakása négy szoba, előszoba, konyha eseléd és fürdőszobából állott.

Egy szobaleányon kívül más eselédje nem volt. De nem volt gyermeke sem.

A férje aznap d. u. 2 órakor ment el egy beteghez; s innen négy óra után tért haza. Az ékszerek a férje dolgozószobájában egy kis asztalkáról tűntek el 2—4 óra között.

A szoba zárva volt. A szobalány egy lépést sem volt távol a háztól. Vendég pedig csak egy fiatal katonatiszt járt a háznál ez idő alatt, de hogy a dolgozószobában lett volna, azt a doktorné nem tudta állítani. De arra sem emlékezett, hogy a szobaleány bent járt volna.

A dolog kezdet érdekes lenni. Mert a körülmények szerint csak a eselédnek vagy esetleg a tisztnek lehetett volna alkalma a lopást elkövetni.

A szobaleány azonban a lopást tagadta s megmotozása sem vezetett sikerre. Az egész lakást átkutattuk, sehol semmi nyomra vezető fonálra nem akadtam.

A szobaleány jobb családból származott s épen menyasszony volt: egy hivatalnok volt a vőlegénye. Másnap kellett volna a helyből kilépni.

Mivel a leány távozása előtti napon tűntek el az ékszerek, az a gyanu merült fel, hogy a lopást ő követte el; különösen a doktorné szerint a gyanu egészen ellene irányult.

Én minden nyomozásnál még egy határozott bizonyítékot nem találok a tettes ellen, úgy az ideig mindenkit gyanúsítok. Ez alkalommal is úgy voltam. Az igazat megvalva a tisztot is gyanúsítottam — természetesen csak gondolatban — amit magának tartottam meg.

Kellemetlen az ilyen nyomozás, mert egy katonával szemben már kényes a helyzet.

Igy nem volt más hátra, mint s zálogházban keresni az ékszert s úgy a szobalány, mint a tiszt után a nyomozást óvatosan, kiemeletesen folytatni. Ez azonban két hét múlva is sikertelen maradt.

Egyik napon a Somossy-mulatóban volt dolgom, figyeltem valakit.

Csendesen üldögélve egy pohár sör mellett, tanulmányoztam az ott mulatozókat, a mikor egyik fülkében Z. doktort pillantottam meg egy énekesnő társaságában. Pezsgözött.

Egy gondolat villant meg az agyamban! Különös gyanum támadt. Hátha a doktor uram maga lesz a tettes?! Énekesnő, pezsgő, mind olyan valami, a mi a gyanut megerősíti, kivált ha hozzátesszük, hogy a doktor 30 év körüli a neje pedig 36 éves is lehetett. Ezzel szemben az énekesnő 19-20 éves csinos volt.

A megfigyelés sikere végett én is szerezttem magam mellé egy virágáros leányt. Ez itten könnyen megy, csak fizetni kell a mit megiszik, leány van elég.

A virágáros leány igen szomjas lehetett, mert mielőbb az ötödik pohár sör tűnt el a torkán. Ez azonban a malmomra hajtotta a vizet. A doktornak küldtem virágot árulni, miközben közel lépve végignézttem az énekesnőt, s nem kis meglepetésemre egy hasonló vastag női arany nyakláncot és gyémánt gyűrűt pillantottam meg rajta, mely a Z... doktornééval megegyezett.

A nő nevét a virágáros leánytól megtudtam. Akkor esendesen eltávoztam onnan. Borkocsiba ültem és elmentem a doktorné szobaleányáért, hogy először ezzel nezessem meg az ékszereket.

A szobaleányt fel is találtam s vittem a mulatóba. A szobaleány csakugyan a Z... doktorné tulajdonát ismerte fel az ékszerekben. Tehát a doktor maga vitte el a neje ékszereit, hogy az énekesnőnek odaadhassa.

Ezt a kihallgatása alkalmával másnap be is ismerte.

Az ékszer tehát megkerült. De sem a doktor sem a neje nem örült meg az ügyességemnek. Ezt bekövetkezett válópörük igazolta legjobban.

Szerkesztői üzenetek.

N. J. Pécs. A gyűjtőleveket megkaptuk Mint látja „Irodalom” rovatunkban ismertetjük „Andrót” Üdvözlét!

H. J. Pécs. Ajánlását szívesen fogadjuk, a tiszteletpéldányt megindítjuk. A verseket köszönjük, a lehetőségig közöljük őket, de egy kis türelmet kérünk, mert korábban elfogadtak várnak közlésre. A prózai dolgozatokra számítunk. Üdvözlét!

Vidéki munkatársaink, tudósítóink és levelezőinknek, szóval mindazoknak kiket illet, adjuk tudtára, hogy a karácsonyi számra szánt dolgozataikat ideje korán küldjék be szerkesztőségünknek.

Hirdetőink figyelmébe! A karácsonyi és újévi hirdetések leadását minél előbb kéri, tisztelettel a *Kiadóhivatás*.

Kíváncsi. Helyben. Hogy miért sóprik minátnak a kocsit a sarat? — hát azért, hogy annál nagyobb legyen a járdákon a sár.

Búr. Nem kell megijedni! Látja mi nem félünk.

Kiadja a szerkesztőség.

**Karácsonyi és Újévi
ajándéktárgyak**

drágakövek, ékszer és dísz-
tárgyak és evőeszközök
a legnagyobb választékban
méréselt árak mellett a
legelőnyösebben szerezhete-
ők be

Fischer és Polgár

ékszerüzletében

PÉCSETT, Széchenyi-tér

(Takarékpénztári palota).

ILONA.

T. cz.

Van szerencsénk „ILONA” bri-
kettünket, mint új magyar tüzelő anya-
got ajánlani és azzal való próbatüzelésre
felkérni.

Az „Ilona” brikett tiszta szénből mes-
terséges kötőanyag nélkül készül, tartós
parázssal ég, salakja nincsen, nem kor-
mol, nem füstöl, nem piszkít, kellemetlen
bűzt nem áraszt és egyenletes állandó me-
legét ad; vagyis a modern kor legideáli-
sabb tüzelő anyaga, mely hálószobák, la-
kások, iskolák, irodák és mindenféle más
helyiségek fűtésére legalkalmasabb.

Az „Ilona” brikett igen takarékos tü-
zelő anyag, mert 15—20 drb. elégséges
egy közép nagyságú szoba egész napon át
való melegen tartására, a napi mennyiség
igen könnyen megállapítható és így könnyen
ellenőrizhető is. Minthogy darabszám-
ra, egyenlő darabszámot tartalmazó ládák-
ban szállítva lesz, megtevesztés ki van
zárva.

Mindezen előnyeivel fogva mester-
séges kötőanyaggal készült brikettel össze
nem hasonlítható s a porosz szénét min-
denben pótolja.

Ily brikettek Magyarországon kizá-
rálag várpalotai gyárunkban készülnek.

Gróf Witzleben-Aldtöbern-féle
ipartelepek, Várpalotán.

Jutányos árért kapható:

Singer Ármin

fakereskedőnél Szigetvárott.

**Bérbeadó
bolthelyiségek.**

Szigetvárott a Korona vendég-
lőben két utcára szolgáló sarok
kávéházi helyiséget bérbeadom.

Bővebb felvilágosítás nyerhető

Beck Dániel
háztulajdonosnál.

Főraktár!

Szalon fűtőszén

Tatai brikettet

Olcso árért házhoz szállítok
Fuchs a fia.

Karácsonyi

RUHAKIÁLLÍTÁS!

Tulhalmozott raktár miatt

az összes raktáron levő

mindenfajta ruhaneműek

mélyen leszállított áron

a beszerzési áron alul is

eladatnak.

KLEIN SÁNDOR

ruharaktárában

Pécs, Széchenyi-tér 7. sz.

A „SZIGETVÁRI SEGÉLYEGYLET SZÖVETKEZETTŐL.”
ALAPITTATOTT 1872.

FELHIVÁS.

Van szerencsénk a n. é. közönség szíves tudomására hozni,
miszerint a

34-ik ÉVTÁRSULATRA

mától fogva mindennap az intézet helyiségében egész

1906 márczius hó végéig részvényeket jegyezhetnek.

Az előjegyzésnél minden részvény után 20 fill. beiktatási díj fizetendő.

A fizetések 1906. január 1-től kezdődnek.

Szigetvár 1905. október 17-én tartott ülésből.

Szabó Sándor
ügyvéd-titkár.

Oscsodál Gusztáv
h. igazgató.

OCCASIO.

Lawn-Tennis flanell esőrendű mtr.	32 fillér.
” ” ” másodrendű ”	28 ”
Divat kelmék minden színben ”	42 ”
90 cm. Sima Loden ”	48 ”
120 ” ” ” ” ”	1.20 ”
” ” ” kockás és csikos ”	98 ”

Blous Selymek 90 fillértől feljebb.

Mintás „ Bársonyok 1.20 ”

Delain Zefir és Mosó kelmék mélyen leszállítva.

Férfi ingek nyakkendők gallérok

óriási választékban.

A még raktáron lévő Női kabátok és Szörme
gallérok minden árban kiadásittatnak.

Maradékok minden árban!

HEISLER FERENCZ és TÁRSA

Vászon és Divatáru kereskedésében a „Békához”
SZIGETVÁROTT.

Leszállított árak!

Alkalmi vétel.

Aikalmi vétel!

Leszállított árak!

NAGY KARÁCSONYI VÁSÁR! Occasió.

Ruhaszövetek 90. 120 és 140 cm. szélességben 50. 80 fillértől feljebb.
Francia flanellok 1 kor.-tól feljebb.

Selymek 80 fillértől feljebb.

Blous bársonyok (mosható) 1 kor.-tól feljebb.

Szintartó mosó Pargetok 40. 50. 80 fillértől feljebb.

Tennis Flanell 75 cm. széles I-ső rendű 36 fillér.

Szintartó kartonok, zefir, batiszt és dellainok igen olcsó árban.

Női Confectió Szörme és Jäger áruk, harisnyák, keztyük.

Óriási nyakkendő választék.

Legujabb kivitelű színes és fehér férfi ingek, gallér, kézelők és zsebkendők.

Nagy választék

fehér, fekete és színes kötények, alsóruhák és kész Blousokban.

Maradékok fél árban!

Deutsch Dávid fia divataruházában
SZIGETVÁROTT (Takarékpénztári-épület).

Szövetminták és árjegyzék kívánatra ingyen és Alapított 1845. Mértékszerű megrendelések 24 óra alatt bérmentve küldetnek. készítettnek.

Téli idényre!

Teljes férfi-öltöny. Férfi-felöltő, Raglan, Ulster, Havelok, Téli kabát.

Városi- és utazó-bunda, Gazdasági- és vadász-kabát (Mikadó) szörmebéléssel. Lábszárak. Hálóköntös.

Fiu- és gyermek-felső kabátok téli idényre. Tengerész kabátok. Czélszerű iskolai öltönyök Korcsolya kabátok.

Neumann M.

Szabott árak!

cs. és kir. udv. szállító

Szabott árak!

férfi-, fiu- és gyermekruhák telepe PÉCS, Széchényi-tér (takarékpénztári palota.)

Központi áruház Magyarország részére: Budapest Múzeum-körút 1 sz.

Központi áruház Ausztria részére: Bécs I. Kärntnerstr. 19.

Fiókraktárak: Debreczen, Arad, Nagyvárad, Temesvár, Zágráb, Belgrád, Fiume, Pozsony, Kassa, Trieszt, Szófia, Sarajevo, Nisch, Kolozsvár. stb.